

Jadwiga Stawnicka

Regulacje prawne i funkcjonowanie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa – istotnego elementu procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym przez polską Policję

Roczniki Administracji i Prawa 18/1, 255-270

2018

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Roczniki Administracji i Prawa nr XVIII(1), s. 255-270

Oryginalny artykuł naukowy
Original article

Data wpływu/Received: **21.01.2018**

Data recenzji/Accepted: **5.04.2018**

Data publikacji/Published: **30.06.2018**

Źródła finansowania publikacji: **Wyższa Szkoła Humanitas**

DOI: 10.5604/01.3001.0012.6003

Authors' Contribution:

(A) Study Design (projekt badania)

(B) Data Collection (zbieranie danych)

(C) Statistical Analysis (analiza statystyczna)

(D) Data Interpretation (interpretacja danych)

(E) Manuscript Preparation (redagowanie opracowania)

(F) **Literature Search (badania literaturowe)**

Jadwiga Stawnicka*

**REGULACJE PRAWNE I FUNKCJONOWANIE
KRAJOWEJ MAPY ZAGROZEŃ BEZPIECZEŃSTWA
– ISTOTNEGO ELEMENTU PROCESU ZARZĄDZANIA
BEZPIECZEŃSTWEM PUBLICZNYM PRZEZ POLSKĄ
POLICJĘ**

WSTĘP

Ponieważ poczucie bezpieczeństwa jest podstawową, egzystencjalną i zdecydowanie najważniejszą potrzebą każdego człowieka, Policja – jako jedna z kluczowych instytucji odpowiedzialnych za zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego w Polsce – wypracowała narzędzie w celu zaprezentowania społecznościom lokalnym

* prof. dr hab.; Wydział Administracji i Zarządzania Wyższej Szkoły Humanitas w Sosnowcu.

skali i rodzaju zidentyfikowanych zagrożeń. Takim narzędziem jest wizualizacja stanu bezpieczeństwa w formie tzw. map zagrożeń, tj. wykazów zagrożeń dla życia i zdrowia ludzkiego oraz mienia, sporządzonych przy uwzględnieniu ich rozkładu w przestrzeni i czasie. We wstępnym etapie działań sfinalizowano w Komendzie Głównej Policji prace związane z przygotowaniem prototypu narzędzia informatycznego umożliwiającego prezentację społeczeństwu zagrożeń w sieci Internet. Narzędzie umożliwiło samodzielne sygnalizowanie przez obywateli zagrożeń bezpieczeństwa zgodnie z ich subiektywnym odczuciem. Kolejnym etapem projektu było stworzenie interaktywnej strony internetowej. W znacznej mierze wdrożenie tego rozwiązania uzależnione było od rozstrzygnięcia natury prawnej co do możliwości udostępniania tego typu danych „na zewnątrz”. W niniejszym artykule wskazane zostaną regulacje prawne oraz podstawy funkcjonowania Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa – istotnego elementu zarządzania bezpieczeństwem przez polską Policję – ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania mapy w garnizonie śląskim.

KRAJOWA MAPA ZAGROŻEŃ BEZPIECZEŃSTWA JAKO NARZĘDZIE KSZTAŁTOWANIA BEZPIECZEŃSTWA LOKALNEGO

Priorytety i zadania priorytetowe Komendanta Głównego Policji na lata 2016–2018 zakładają zwiększenie efektywności działań Policji na rzecz wzmocnienia współpracy ze społeczeństwem. Uspołecznienie Policji zaznacza się między innymi poprzez systematyczne wzmocnianie działań prospołecznych na rzecz wzmocnienia współpracy Policji z organizacjami pozarządowymi i stowarzyszeniami oraz poprzez zainaugurowanie ogólnopolskiego programu Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa¹.

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa to aplikacja informatyczna składająca się z dwóch części. Pierwszą z nich stanowią dane statystyczne, a drugą – narzędzie interaktywne umożliwiające obywatelowi nanoszenie na niej zagrożeń². Dane statystyczne dokonanych przestępstw i wykroczeń zostały ujęte poprzez wizualizację i podzielone na poszczególne

¹ Literatura na temat funkcjonowania Krajowej Mapy Zagrożeń jest uboga ze względu na stosunkowo krótki okres jej funkcjonowania, por. L. Dyduch, *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa w Polsce a realizacja interwencji policyjnych*, „Kwartalnik Policyjny” 2017, nr 3; Wydanie specjalne „Policja 997” 2017/9; P. Maciejczak, *Polacy ufają Krajowej Mapie Zagrożeń Bezpieczeństwa*. Rozmowa z Jarosławem Zielińskim, sekretarzem stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, „Policja 997”. Wydanie specjalne, 2017/9; D. Minkiewicz, *Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w kształtowaniu bezpieczeństwa społeczności lokalnej*, „Kwartalnik Policyjny” 2017, nr 3; A. Polończyk, *Zagrożenia bezpieczeństwa informacyjnego na przykładzie Krajowej mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa*, [w:] H. Batorowska, E. Musiał (red.), *Bezpieczeństwo informacyjne w dyskursie naukowym*, Kraków 2017. W tym kontekście zasługuje na podkreślenie, iż pojawiła się pierwsza książka poświęcona funkcjonowaniu Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa autorstwa J. Stawnickiej oraz I. Klonowskiej zatytułowana *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa nową formą dialogu polskiej Policji ze społecznością lokalną na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego – w aspekcie społeczno-pedagogicznym*, Sosnowiec 2018.

² Pismem z dnia 28 lipca 2017 r. (l.dz. EP-2819/17) podpisanym przez Dyrektora Biura Prewencji Komendy Głównej Policji została wprowadzona nowa wersja aplikacji „Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa”, która zawiera również aplikację na urządzenia mobilne (smartfony, ipody itp.).

województwa, powiaty oraz gminy. Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa (dalej: KMZB) stanowi zatem wykaz określonych, najczęściej występujących zagrożeń bezpieczeństwa dla życia i zdrowia ludzkiego, mienia oraz ładu i porządku publicznego. Uwzględniono rozkład czasowy oraz przestrzenny zagrożeń, mających istotny wpływ na kształtowanie poczucia bezpieczeństwa w społeczeństwie³. Każda osoba posiadająca dostęp do Internetu, za pomocą dowolnego urządzenia, komputera, tabletu czy telefonu komórkowego, może w ciągu kilku sekund umieścić na interaktywnej mapie informację o zagrożeniu czy nieprawidłowościach⁴. Ostatecznie KMZB opiera się na informacjach zamieszczonych w trzech płaszczyznach. Pierwsza płaszczyzna dotyczy gromadzenia informacji pochodzących z policyjnych systemów informatycznych. W drugiej płaszczyźnie informacje gromadzone w KMZB pozyskiwane są w trakcie bezpośrednich kontaktów z obywatelami, przedstawicielami samorządu terytorialnego lub organizacji pozarządowych. W trzeciej płaszczyźnie zawarte są informacje, które mieszkańcy przekazują podczas debat społecznych poświęconych bezpieczeństwu publicznemu⁵.

Mapa zagrożeń wyeksponowała 25 kategorii, a wśród nich np. akty wandalizmu, bezdomność, miejsca niebezpieczne na terenach wodnych, nielegalne rajdy samochodowe, nieprawidłowe parkowanie, niestrzeżone przejście przez tory, niewłaściwa infrastruktura drogowa, niszczenie zieleni, przekraczanie dozwolonej prędkości, spożywanie alkoholu w miejscach niedozwolonych, utonięcia, używanie środków odurzających, zła organizacja ruchu drogowego, żebractwo. W ten sposób został poszerzony katalog wartości podlegających ochronie i wprowadzone zostały nowe funkcjonalności, które mają służyć zwiększeniu sprawności działania Policji w zakresie weryfikacji oraz eliminacji zagrożeń zgłaszanych przez społeczeństwo⁶.

Zakres informacji z poszczególnych obszarów wprowadzany z poziomu lokalnego jest następujący: bezpieczeństwo w ruchu drogowym (prezentowanie niebezpiecznych 5 km odcinków również na drogach gminnych i powiatowych; nieprawidłowe oznakowanie

³ D. Minkiewicz, *Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w kształtowaniu bezpieczeństwa społeczności lokalnej*, „Kwartalnik Policyjny” 2017, nr 3, s. 69-75.

⁴ <http://www.policja.waw.pl/pl/dzialania-policji/aktualnosci/39146,Odwiedz-Krajowa-Mape-Zagrozen-Bezpieczenstwa.html> [dostęp: 31.01.2017].

⁵ W tym miejscu należy zaznaczyć i szczególnie podkreślić, iż dialog społeczny związany z zapewnieniem bezpieczeństwa obejmuje również i inne inicjatywy podejmowane w celu aktywizowania społeczności lokalnych do działań na rzecz szeroko pojmowanego bezpieczeństwa. Do takich inicjatyw należą: aplikacja mobilna „Moja Komenda” oraz aplikacja „Twój Dzielnicowy”.

⁶ Od 28 lipca 2017 r. Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa została uzupełniona o możliwość umieszczania danych nie tylko z uwzględnieniem daty i godziny zdarzenia, ale i pory dnia oraz dnia tygodnia wprowadzania przez użytkowników krótkich opisów tekstowych (do 500 znaków) oraz dołączania 3 plików (JPG, PDF, 3gp, mov, doc, txt) o łącznej maksymalnej wielkości 5 MB, dodanie statusów „Potwierdzone (wyeliminowane)” oraz „Żart lub pomyłka”, dodanie funkcjonalności umożliwiającej wyświetlanie zagrożeń o statusie „Niepotwierdzone” przez tydzień od daty nadania takiego statusu i miesiąc od daty nadania statusu „Potwierdzone” (wyeliminowane), rezygnację z automatycznego usuwania zagrożeń z mapy po upływie miesiąca od chwili naniesienia, dodawanie w dossier ID zagrożenia i daty naniesienia zagrożenia, wprowadzenie funkcji wylogowywania się z aplikacji (D. Minkiewicz, *Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa...*, s. 73).

na drogach; zła organizacja ruchu; niewłaściwa infrastruktura; prezentowanie wykroczeń drogowych, w tym oddzielnie informacje dotyczące przekroczenia dozwolonej prędkości; nieprawidłowe parkowanie; nielegalne rajdy samochodowe; niestrzeżone przejazdy kolejowe, „dzikie” przejścia przez tory; umieszczenie na mapie zagrożeń zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt leśnych); przestępczość i demoralizacja nieletnich (wskaźnik w przeliczeniu na 100 bądź 10 tys. mieszkańców w kategorii przestępstw stwierdzonych ogółem oraz w 7 podstawowych kategoriach przestępstw z wyłączeniem kradzieży samochodów); informacje dotyczące miejsc grupowania się dzieci i młodzieży w kontekście ich demoralizacji, np. palenie wyrobów tytoniowych, używanie środków odurzających, akty wandalizmu), wykroczenia (spożywanie alkoholu w miejscach niedozwolonych), bezdomność, patologie społeczne (bezdomność, żebractwo), bezpieczeństwo na terenach wodnych (utonięcia; miejsca niebezpieczne; dzikie kąpieliska), ochrona środowiska (kłusownictwo; nielegalna wycinka drzew; znęcanie się nad zwierzętami; niszczenie zieleni; dzikie wysypiska śmieci; poruszanie się po terenach leśnych pojazdami typu quad; wypalanie traw); inne (definiowane lokalnie wg potrzeb). Zaznaczyć należy, iż nie uzyskały akceptacji Komendy Głównej Policji zgłoszone propozycje dotyczące zamieszczania informacji na temat przemocy w rodzinie oraz liczby przeprowadzonych interwencji Policji⁷. Ogółem w kraju odnotowano na dzień 3.11.2017 r. 535 361 zgłoszeń, z tego potwierdzonych – 221 864⁸. Udział procentowy zgłoszeń niepotwierdzonych wynosi 55% w skali kraju. Najwięcej zgłoszeń odnotowano w województwie śląskim (60 165), małopolskim (69 661), dolnośląskim (51 738) i wielkopolskim (48 696). Najmniej zgłoszeń odnotowano w województwie opolskim (12 607), lubuskim (14 851) oraz świętokrzyskim (13 557).

Niepotwierdzonych zgłoszeń w stosunku do ogółu najwięcej odnotowano w województwie podkarpackim (63%), warmińsko-mazurskim (63%), pomorskim (62%), opolskim (62%), dolnośląskim (61%) oraz łódzkim (61%). Najmniej niepotwierdzonych w stosunku do ogółu odnotowano w województwie podlaskim (38%), małopolskim (49%) oraz w województwie lubuskim (50%). W województwie śląskim w okresie od 5.01.2017 r. do 5.01.2018 r. odnotowano ponad 60 000 zgłoszeń, co daje 131,7 zgłoszenia na 10 tys. mieszkańców. Największą liczbę zgłoszeń odnotowano w Gliwicach (6507), Bielsku-Białej (5563) oraz w Katowicach (4784). Najmniej zgłoszeń odnotowano w Chorzowie (524), Kłobucku (664), Myszkowie (725) oraz Raciborzu (800). Najwięcej zgłoszeń w przeliczeniu na 10 tys. mieszkańców odnotowano w Będzinie (258,5), Gliwicach (218,2), Żorach (198,6), Mysłowicach (190,7), Pszczynie (184,3), Rudzie Śląskiej (179,9), Bielsku-Białej (166,1), Mikołowie (162,0) oraz Katowicach (160,0). Najmniej zgłoszeń w przeliczeniu na 10 tys. mieszkańców odnotowano w Chorzowie (47,8), Rybniku (48,5) oraz Kłobucku (78,0). Natomiast w okresie od 1.01.2017 do 16.02.2018 odnotowano w kraju 16 441 zgłoszeń niepotwierdzonych, co stanowi 37,53%, 22 511

⁷ Policja jest jednym z 5 podmiotów uprawnionych do wszczynania procedury „Niebieskiej karty”, nie posiada zatem kompletnych danych dotyczących skali zjawiska.

⁸ Stan na dzień 3.11.2017 r., z danych Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach.

zgłoszeń potwierdzonych (51,39%), 100 zgłoszeń potwierdzonych wyeliminowanych (2,28), co wskazuje ponad połowę (53,67%) zgłoszeń potwierdzonych.

PROCES LEGISLACJI W POLICJI

Akty prawne wydawane przez Policję obejmują zarządzenia, regulaminy, decyzje, wytyczne oraz porozumienia zawierane przez Policję. Akty kierowania wewnętrznego mogą być wydawane na każdym poziomie struktury, lecz obejmują swym zasięgiem wyłącznie podmioty znajdujące się w stosunku podległości. Aktami najwyższej rangi są zarządzenia i decyzje wydawane przez Komendanta Głównego Policji, obejmujące swoim zasięgiem najczęściej całą Policję lub określony rodzaj służby na wszystkich poziomach funkcjonowania Policji.

W Policji zagadnienie legislacji określa *Zarządzenie nr 17 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie metod i form wykonywania w Policji zadań w zakresie legislacji, pomocy prawnej i informacji prawnej*⁹. W rozdziale I (przepisy ogólne) stwierdza się, iż zadania w zakresie legislacji i informacji prawnej w Policji, które są określone w regulaminie Komendy Głównej Policji, wykonuje komórka właściwa do spraw legislacji Komendy Głównej Policji, a w zakresie pomocy prawnej – komórka właściwa do spraw pomocy prawnej Komendy Głównej Policji (§ 3). Rozdział II zawiera informacje dotyczące zarządzeń, wytycznych, regulaminów i decyzji wydawanych w Policji oraz porozumień zawieranych przez Policję¹⁰. Decyzje są aktami kierowania, które wydają kierownicy jednostek organizacyjnych Policji w celu określenia zadań służbowych podległych jednostek i komórek organizacyjnych tych jednostek (§ 6). Z kolei wytyczne są aktami nadzoru, wydawanymi przez Komendanta Głównego Policji, a także z jego upoważnienia przez kierowników komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji w celu wyjaśniania treści aktów normatywnych i instruktażu o sposobie ich stosowania (§ 7).

UREGULOWANIA PRAWNE FUNKCJONOWANIA KRAJOWEJ MAPY ZAGROZEŃ BEZPIECZEŃSTWA

Wśród aktów prawnych regulujących funkcjonowanie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa wymienić należy:

– *Zarządzenie nr 768 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 sierpnia 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym* (dalej: *Zarządzenie nr 768*)¹¹;

⁹ Dz. Urz. KGP poz. 38; z późn. zm.

¹⁰ Stwierdza się w nim, iż prawo do wydawania zarządzeń przysługuje organom Policji, Komendantowi-Rektorowi Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, komendantom szkół policyjnych i Dyrektorowi Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji (§ 4).

¹¹ Dz.U. KGP nr 15, poz. 119, z późn. zm.

– Wytyczne nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 września 2016 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa (dalej: Wytyczne nr 3)¹²;

– Wytyczne nr 1 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 lipca 2017 r. zmieniające wytyczne w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa.

Pojęcie map zagrożeń zostało wprowadzone zapisami § 8 ust. 3 Zarządzenia nr 768 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 sierpnia 2007 roku w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym. Zarządzenie nr 768 jest aktem wykonawczym do art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji. Zastąpiło ono Zarządzenie nr 494 Komendanta Głównego Policji z dnia 25 maja 2004 r. w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową¹³. W Zarządzeniu nr 768 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 sierpnia 2007 r. w sprawie form i metod wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym (dalej: Zarządzenie nr 768)¹⁴ wskazano, że tworzy się mapy zagrożeń – na podstawie analizy stanu bezpieczeństwa i porządku sporządzanych na potrzeby dyslokacji służb wszystkich podmiotów działających na rzecz zapobiegania popełnianiu przestępstw, wykroczeń oraz zapobiegania zachowaniom aspołecznym¹⁵. W § 1 ust. 1 określono formy i metody wykonywania zadań w zakresie ochrony bezpieczeństwa ludzi oraz utrzymywania bezpieczeństwa i porządku publicznego przez policjantów pełniących służbę patrolową. W tym kontekście zarządzenie to odnosi się do organizacji służby patrolowej oraz sposobu jej pełnienia. Zarządzenie nr 768 określa także charakter przedsięwzięć oraz warunki współpracy służb Policji oraz podmiotów pozapolicyjnych działających w celu poprawy stanu bezpieczeństwa oraz warunki koordynacji ich prac. W § 15 zostały uregulowane kwestie dokonania analizy stanu bezpieczeństwa i porządku na potrzeby dyslokacji służby patrolowej, która „powinna opierać się na ocenie i monitorowaniu poszczególnych czynników mających wpływ na ten stan, w szczególności:

- 1) ilości oraz rodzaju popełnionych przestępstw i wykroczeń;
- 2) miejsca i czasu popełnionych przestępstw i wykroczeń oraz zgłaszanych interwencji;
- 3) sposobu działania sprawców;
- 4) okoliczności i warunków sprzyjających dokonywaniu przestępstw i wykroczeń;
- 5) rozpoznania dokonanego przez służby Policji;
- 6) prawidłowości dotychczasowego rozmieszczenia sił i środków oraz ich efektywności;

¹² Dz. Urz. 2016 poz. 58.

¹³ Dz. Urz. KGP nr 8, poz. 33.

¹⁴ Dz.U. KGP nr 15, poz. 119, z późn. zm.

¹⁵ Zarządzenie nr 768 KGP z dnia 14 sierpnia 2007 roku w sprawie metod i form wykonywania zadań przez policjantów pełniących służbę patrolową oraz koordynacji działań o charakterze prewencyjnym (Dz.U. KGP nr 15, poz. 119, z późn. zm.).

7) rozpoznania obiektów strzeżonych, istotnych ze względu na ważny interes społeczny oraz bezpieczeństwo publiczne;

8) bieżących i okresowych informacji na temat poziomu poczucia bezpieczeństwa, opartych na opiniach społeczności lokalnej¹⁶.

Wyeksponować w tym miejscu należy, iż wspomniane zarządzenie w większym niż dotychczas stopniu podkreśla rolę szeroko pojętej współpracy z podmiotami działającymi na rzecz zapobiegania popełnianiu przestępstw i wykroczeń oraz zapobiegania innym zjawiskom patologii społecznej. W Zarządzeniu nr 768 zostało uściślone między innymi pojęcie działań zewnętrznych, które zostały kreślone jako „działania patrolowe, obchodowe i podstawowe czynności operacyjno-rozpoznawcze, wykonywane przez Policję lub wspólnie z podmiotami pozapolicyjnymi, na zasadach określonych w odrębnych przepisach”. Służba patrolowa oraz działania zewnętrzne realizowane są na podstawie zintegrowanego systemu organizacji i dyslokacji służby. Temu celowi służą analizy stanu bezpieczeństwa i porządku publicznego na potrzeby tworzenia zintegrowanych planów dyslokacji służby.

Funkcjonowanie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa wyjaśniono w Wytycznych nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 września 2016 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa (dalej: Wytyczne nr 3)¹⁷. W Wytycznych nr 3 określono szczegółowy sposób postępowania policjantów podczas realizacji wskazanych zadań. W § 1 podkreślono, iż Wytyczne nr 3 określają zasady wyznaczania koordynatorów na poszczególnych szczeblach zorganizowania jednostek organizacyjnych Policji oraz zadania koordynatorów. Określają także tryb zapoznawania się z zagrożeniami naniesionymi na Krajową Mapę Zagrożeń Bezpieczeństwa oraz sposób ich weryfikacji. W Wytycznych nr 3 mowa także o sposobie zmiany statusów zagrożeń naniesionych na Krajową Mapę Zagrożeń Bezpieczeństwa oraz o sprawowaniu nadzoru nad sposobem realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa. W Wytycznych nr 3 w § 2 wskazano podstawowe definicje używane w dokumencie, tj. Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa, koordynator krajowy, koordynator wojewódzki, koordynator lokalny. Wskazano definicję statusu zagrożenia, tj. etapu, na jakim znajduje się zagrożenie naniesione na Mapę zagrożeń, określanym jako: *Nowe*, *Weryfikacja*, *Potwierdzone*, *Niepotwierdzone* oraz kategorii zagrożenia, która została wybrana z listy przez obywatela i naniesiona na Mapę. Kolejny etap to weryfikacja zagrożenia określana jako zespół czynności podejmowanych przez policjantów, prowadzących do potwierdzenia lub niepotwierdzenia występowania zagrożenia naniesionego na Krajową Mapę Zagrożeń Bezpieczeństwa. W Wytycznych nr 3 stwierdzono, iż za koordynowanie realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Mapy Zagrożeń odpowiada koordynator krajowy, koordynator wojewódzki oraz koordynator lokalny, W Wytycznych nr 3 określono także obowiązki koordynatora lokalnego, wojewódzkiego oraz krajowego (§ 4).

¹⁶ Ibidem.

¹⁷ Dz. Urz. 2016, poz.58.

Obsługa Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa wiąże się z określoną procedurą, która została opisana w Wytycznych nr 3. W § 5 wskazano kolejność realizowanych zadań przez koordynatora lokalnego, tj. stwierdzenie pojawienia się na Mapie zagrożenia posiadającego status *Nowe*, zapoznanie się z kategorią zagrożenia i jego lokalizacją oraz sporządzenie karty weryfikacji zagrożenia. Karta weryfikacji zagrożenia powinna zostać sporządzona w ciągu dwóch dni od daty naniesienia zagrożenia. W formularzu karty weryfikacji zagrożenia zostaje wpisana kategoria zagrożenia, przybliżona lokalizacja zagrożenia, komórka organizacyjna w jednostce organizacyjnej Policji odpowiedzialna za weryfikację zagrożenia, czas i sposób podejmowania działań w celu weryfikacji zagrożenia. Czas na weryfikację zagrożenia nie powinien być dłuższy niż pięć dni od momentu sporządzenia karty weryfikacji zagrożenia, chyba że jest to przypadek szczególnie uzasadniony. Po sporządzeniu karty weryfikacji zagrożenia koordynator lokalny dokonuje na Mapie Zagrożeń zmiany statusu zagrożenia z *Nowe* na status *Weryfikacja* (§ 7.1). Kierownik komórki organizacyjnej, po otrzymaniu karty weryfikacji zagrożenia i zapoznaniu się z jej treścią, podejmuje działania zmierzające do weryfikacji zagrożenia (§ 9.1). W karcie weryfikacji zagrożenia kierownik komórki organizacyjnej zamieszcza informacje o potwierdzeniu lub niepotwierdzeniu zagrożenia (§ 9.3.), a koordynator lokalny dokonuje na Mapie Zagrożeń zmiany statusu zagrożenia z *Weryfikacja* na *Potwierdzone* lub *Niepotwierdzone*. Po potwierdzeniu występowania zagrożenia koordynator lokalny przekazuje kopię karty weryfikacji zagrożenia kierownikowi komórki organizacyjnej Policji, w której właściwości pozostają zadania zmierzające do wyeliminowania potwierdzonego zagrożenia. Jeśli potwierdzone zagrożenie zostało wyeliminowane i usunięte z mapy, a dokonano kolejnego zgłoszenia zagrożenia i jest to zagrożenie tej samej kategorii, dotyczące tego samego miejsca, koordynator lokalny wdraża procedurę postępowania od nowa (§ 11). Jeśli koordynator lokalny uzna, że zagrożenie naniesione na Mapę jest efektem żartu lub pomyłki, może dokonać zmiany statusu zagrożenia z *Nowe* na status *Niepotwierdzone* (§ 12.1).

Nadzór nad realizacją przez policjantów zadań związanych z funkcjonowaniem Mapy zagrożeń sprawuje: 1) na terenie kraju – kierownik komórki organizacyjnej właściwej do spraw prewencji Komendy Głównej Policji; 2) na terenie województwa (garnizonu) – zastępca komendanta wojewódzkiego/Stołecznego Policji właściwy do spraw prewencyjnych; 3) na terenie powiatu – komendant powiatowy/miejski/rejonowy Policji lub jego zastępca właściwy do spraw prewencyjnych (§ 13.1).

Wytyczne nr 1 Komendanta Głównego Policji z dnia 31 lipca 2017 r. zmieniające wytyczne w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa wprowadziły zmiany w Wytycznych nr 3¹⁸. Pierwszą z nich jest dodanie w tym dokumencie dwóch rodzajów statusu zagrożenia *Potwierdzone (wyeliminowane)* oraz *Żart lub pomyłka* (§ 2 pkt 5).

¹⁸ O wprowadzonych zmianach w Wytycznych nr 1 patrz. J. Stawnicka, I. Klonowska, *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa...*, s. 23-27.

Druga zmiana dotyczy użycia w Wytycznych nr 1 sformułowania *weryfikacja informacji o zagrożeniu*, podczas gdy w Wytycznych nr 3 użyto wyrażenia *weryfikacja zagrożenia*. Taka zamiana charakteryzuje się poprawnością językową, gdyż wyrażenie wskazuje, że zostaje zweryfikowana informacja, a nie samo zagrożenie, tj. zostaje zweryfikowana informacja o występowaniu zagrożenia. Czasownik *weryfikować* użyty został tutaj w znaczeniu ‘sprawdzać prawdziwość, prawidłowość lub autentyczność czegoś, np. *weryfikować hipotezy, negatywne opinie, weryfikować teorie, koncepcje, poglądy, sądy*. Ponadto w definicji pojęcia w Wytycznych nr 1 określono, na czym weryfikacja polega (‘zespół czynności [...] prowadzących do potwierdzenia lub niepotwierdzenia występowania zagrożenia’).

Trzecia zmiana spowodowana jest inną numeracją karty weryfikacji, gdyż karta stanowi załącznik nr 2 Wytycznych nr 1. Zarówno z Wytycznych nr 3, jak i w Wytycznych nr 1 odnotowano, iż koordynator lokalny wskazuje w karcie weryfikacji zarówno kategorię zagrożenia, jak i przybliżoną jego lokalizację oraz komórkę organizacyjną w jednostce organizacyjnej Policji odpowiedzialną za weryfikację zagrożenia. Koordynator lokalny wskazuje także czas i sposób podejmowania działań w celu weryfikacji zagrożenia. Natomiast w Wytycznych nr 1 w § 6 w ust. 1 pkt 4 wskazano, iż koordynator lokalny wskazuje nie czas i sposób podejmowania działań w celu weryfikacji zagrożenia, ale termin zakończenia weryfikacji zagrożenia. Jest to bardzo znaczące uściślenie, ponieważ przenosi punkt ciężkości działań koordynatora lokalnego na działanie finalne weryfikacji zagrożenia. Kolejna zmiana dotyczy wskazania osoby, której koordynator lokalny przekazuje kartę weryfikacji, gdyż w Wytycznych nr 1 dodano, iż karta weryfikacji może zostać przekazana zarówno kierownikowi komórki organizacyjnej Policji, jak i innemu policjantowi wyznaczonemu przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji. Jeśli charakter naniesionego zagrożenia wymaga weryfikacji przez policjantów innych komórek organizacyjnych Policji, koordynator lokalny przekazuje kartę weryfikacji zagrożenia nie tylko do kierowników tych komórek organizacyjnych, ale i do innych policjantów wyznaczonych przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji.

W Wytycznych nr 1 uściślono i doprecyzowano działania kierownika komórki organizacyjnej Policji lub innego policjanta wyznaczonego przez kierownika jednostki organizacyjnej Policji, polegające na określeniu czasu i sposobu podejmowanych działań zmierzających do weryfikacji zagrożeń. W ramach § 9 pkt 2 uściślono, iż dopuszczalne jest wpisywanie efektów działań do karty weryfikacji bezpośrednio przez policjantów realizujących zadania związane z Mapą Zagrożeń. Kolejna zmiana brzmienia dotyczyła użycia skrótu myślowego w związku z użytym wyrażeniem „status Potwierdzone (wyeliminowane)”, zamiast formy opisowej „wyeliminowanie potwierdzonego zagrożenia i jego usunięcia z Mapy Zagrożeń”. Wprowadzono także status „Żart lub pomyłka”. W Wytycznych nr 1 w § 3 dodano pkt 8 i 9 w brzmieniu zawierającym definicję pojęcia *eliminacja zagrożenia* oraz wskazanie, czym jest „Geoportal” jako centralny punkt dostępu do wskazanych usług: „8) eliminacja zagrożenia – zespół czynności podejmowanych przez policjantów, prowadzących do zlikwidowania potwierdzonego zagrożenia naniesionego na

Mapę zagrożeń; 9) Geoportal – centralny punkt dostępu do usług, o których mowa w art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o infrastrukturze informacji przestrzennej (Dz.U. z 2017 r., poz. 1382), w pełnym zakresie tematycznym i terytorialnym infrastruktury”. W § 3 dodano ust. 3-8, w których wskazano, iż Koordynator krajowy może żądać od koordynatorów wojewódzkich informacji na temat podejmowanych działań na rzecz Mapy zagrożeń, a z kolei Koordynator wojewódzki może żądać od koordynatorów lokalnych takich informacji. Sprecyzowano kwestię nadawania, zmieniania i cofania uprawnień do zmiany statusów na Mapie zagrożeń oraz obligatoryjne komponenty takiego wniosku. Dodano także informację, zgodnie z którą Kierownik komórki organizacyjnej właściwej do spraw łączności i informatyki Komendy Głównej Policji odpowiedzialny jest za kwartalne zasilanie Mapy zagrożeń danymi statystycznymi otrzymanymi od kierowników komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji: Gabinetu Komendanta Głównego Policji, Biura Prewencji, Biura Ruchu Drogowego oraz Biura Wywiadu i Informacji Kryminalnej (§ 4a). Po podjęciu działań i eliminacji zagrożenia Kierownik komórki organizacyjnej Policji niezwłocznie informuje o tym koordynatora lokalnego, który dokonuje na Mapie zagrożeń zmiany statusu z *Potwierdzone* na *Potwierdzone (wyliminowane)* (§ 10 ust. 2a).

W każdym garnizonie komendanci wojewódzcy wydali stosowne akty prawne regulujące funkcjonowanie KMZB w ich garnizonach. Poniżej zamieszczono przykładowe akty prawne regulujące funkcjonowanie KMZB w wybranych garnizonach. Na przykład na terenie garnizonu śląskiego sposób wykonywania przez policjantów zadań związanych z zapewnieniem właściwego funkcjonowania KMZB regulują:

– Decyzja nr 42/16 Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach z dnia 10.02.2016 r. w sprawie powołania zespołu do spraw przygotowania i koordynacji działań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w województwie śląskim;

– Decyzja nr 345/2016 Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach z dnia 19.08.2016 r. w sprawie powołania zespołu koordynującego działania w zakresie wdrożenia oraz funkcjonowania na terenie woj. śląskiego Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa;

– Decyzja nr 357 /2016 Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach z dnia 29 sierpnia 2016 r. zmieniająca Decyzję Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach nr 345/2016 z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie powołania zespołu koordynującego działania w zakresie wdrożenia oraz funkcjonowania na terenie woj. śląskiego Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa;

– Decyzja nr 477/2016 Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach z dnia 8.11.2016 r. w sprawie zasad sprawowania nadzoru nad realizacją przez policjantów zadań związanych z funkcjonowaniem na terenie województwa śląskiego Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa.

Na terenie garnizonu stołecznego sposób wykonywania przez policjantów zadań związanych z zapewnieniem właściwego funkcjonowania KMZB regulują:

– Decyzja nr 408/2016 Komendanta Stołecznego Policji z dnia 22 września 2016 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów oraz zasad sprawozdania nadzoru podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem na terenie działania garnizonu stołecznego narzędzia informatycznego pod nazwą Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa.

– Przepisy wydane w ramach wewnętrznych regulacji jednostek: Decyzja nr 63/2016 Komendanta Rejonowego Policji Warszawa I z dnia 11 października 2016 r.; Decyzja nr 97/2016 Komendanta Rejonowego Policji Warszawa II z dnia 25 października 2016 r.; Decyzja nr 117/2016 Komendanta Rejonowego Policji Warszawa III z dnia 5 października 2016 r.; Decyzja nr 110/2017 Komendanta Rejonowego Policji Warszawa IV z dnia 30 października 2017 r.; Decyzja nr 85/17 Komendanta Rejonowego Policji Warszawa V z dnia 8 listopada 2017 r.; Decyzja nr 77/2017 Komendanta Rejonowego Policji Warszawa VI z dnia 29 września 2017 r.; Decyzja nr 170/2016 Komendanta Rejonowego Policji Warszawa VII z dnia 30 grudnia 2016 r.; Decyzja nr 91/2016 Komendanta Powiatowego Policji w Grodzisku Mazowieckim z dnia 28 września 2016 r.; Decyzja nr 83/2016 Komendanta Powiatowego Policji w Legionowie z dnia 14 października 2016 r.; Decyzja nr 73/2017 Komendanta Powiatowego Policji w Mińsku Mazowieckim z dnia 14 września 2016 r.; Decyzja nr 103/2016 Komendanta Powiatowego Policji w Nowym Dworze Mazowieckim z dnia 5 grudnia 2017 r.; Decyzja nr 81/2016 Komendanta Powiatowego Policji w Otwocku z dnia 17 października 2016 r.; Decyzja nr 64/2017 Komendanta Powiatowego Policji w Pruszkowie z dnia 10 października 2017 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów oraz zasad sprawowania nadzoru podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem na terenie działania Komendy Powiatowej Policji w Pruszkowie; Decyzja nr 76 Komendanta Powiatowego Policji dla Powiatu Warszawskiego Zachodniego z siedzibą w Starych Babicach z dnia 15 grudnia 2016 r.; Decyzja nr 74/2016 Komendanta Powiatowego Policji w Wołominie z dnia 22 września 2016 r.

Na terenie garnizonu podlaskiego sposób wykonywania przez policjantów zadań związanych z zapewnieniem właściwego funkcjonowania KMZB regulują:

– Decyzja nr 125/2016 KWP w Białymstoku z dnia 28.06.2016 roku w sprawie powołania zespołu koordynującego działania w zakresie wdrożenia oraz funkcjonowania na terenie woj. podlaskiego Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa;

– Wytyczne nr 3 KGP z 14.09.2016 roku w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa;

– Decyzja nr 175/2016 KWP w Białymstoku z dnia 27.09.2016 roku w sprawie funkcjonowania Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa na terenie woj. podlaskiego oraz sprawowania nad nią nadzoru.

Na terenie garnizonu mazowieckiego sposób wykonywania przez policjantów zadań związanych z zapewnieniem właściwego funkcjonowania KMZB regulują:

– Decyzja nr 347/2016 Komendanta Wojewódzkiego Policji z siedzibą w Radomiu z dnia 9 grudnia 2016 roku w sprawie wyznaczenia koordynatorów wojewódzkich oraz zasad sprawowania nadzoru nad realizacją zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa na terenie podległym Komendantowi Wojewódzkiemu Policji z siedzibą w Radomiu;

– Decyzja nr 172/17 Komendanta Wojewódzkiego Policji z siedzibą w Radomiu z dnia 18.07.2017 roku w sprawie wprowadzenia na terenie garnizonu mazowieckiego elektronicznej karty weryfikacji zagrożenia.

UREGULOWANIA PRAWNE FUNKCJONOWANIA KRAJOWEJ MAPY ZAGROŻEŃ BEZPIECZEŃSTWA W GARNIZONIE ŚLĄSKIM

Funkcjonowanie KMZB w garnizonie śląskim uwarunkowane jest Decyzją nr 42/16 Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach podjętą dnia 10.02.2016 r. w sprawie powołania zespołu do spraw przygotowania i koordynacji działań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w województwie śląskim. Decyzję sporządzono na podstawie § 7 ust. 4 i 5 Regulaminu Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach z 19 września 2013, z późn. zm., § 7 ust. 1 zarządzenia nr 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 września 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji¹⁹ oraz § 13 ust. 1 pkt 2 i 3 wytycznych nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 września 2016 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa²⁰ oraz § 6 zarządzenia nr 17 Komendanta Głównego Policji z dnia 14 maja 2014 r. w sprawie metod i form wykonywania w Policji zadań w zakresie legislacji, pomocy prawnej i informacji prawnej²¹.

W decyzji wskazano zespół w celu realizacji zadań związanych z tworzeniem KMZB w województwie śląskim, który stanowili funkcjonariusze odpowiedzialni za wykonanie zadań przyporządkowanych odpowiednio nadzorowanych przez nich komórkom organizacyjnym KWP w Katowicach oraz koordynację i wsparcie zadań wykonywanych w tym zakresie przez jednostki terenowe podległe KWP w Katowicach. W § 3 określono zadania poszczególnych jednostek organizacyjnych KWP w Katowicach, a w szczególności Wydziału Prewencji KWP w Katowicach, Wydziału dw. z Przestępczością Przeciwko Mieniu KWP w Katowicach, Wydziału Teleinformatyki KWP w Katowicach, Wydziału dw. z Przestępczością Gospodarczą KWP w Katowicach, Wydziału Ruchu Drogowego KWP w Katowicach, Wydziału Sztabu Policji w Katowic-

¹⁹ Dz. Urz. KGP z 2013 r., poz. 50, z późn. zm.

²⁰ Dz. Urz. KGP, poz. 58.

²¹ Dz. Urz. KGP, poz. 38, z późn. zm.

cach, Rzecznika Prasowego Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach, Wydziału Wywiadu Kryminalnego KWP w Katowicach, Wydziału dw. z Przystępczością Narkotykową KWP w Katowicach, Wydziału Kryminalnego KWP w Katowicach oraz Wydziału Gabinetu Komendanta Wojewódzkiego Policji KWP w Katowicach.

W Decyzji nr 42/16 określono na przykład, iż do zadań Wydziału Prewencji KWP w Katowicach należy koordynowanie problematyki związanej z przeprowadzaniem konsultacji / debat społecznych założeń KMZB na poziomie wojewódzkim, a także przekazywanie informacji na temat konsultacji z poziomu powiatowego i lokalnego. Kolejne zadanie określono jako prowadzenie bieżącej korespondencji z Biurem Prewencji i Ruchu Drogowego KGP w zakresie informacji odnoszących się do planowanych konsultacji społecznych, jak również w zakresie dokumentacji sprawozdawczej. Wydział Prewencji odpowiada za opracowanie mapy i przygotowanie danych w zakresie zagrożeń wykroczeniami szczególnie uciążliwymi społecznie w przeliczeniu na 10 tys. mieszkańców oraz za opracowanie komentarza do tychże danych. Szczególnie warte podkreślenia jest zadanie dotyczące prowadzenia współpracy z ośrodkami akademickimi w odniesieniu do badań własnych tych podmiotów w zakresie problematyki bezpieczeństwa, w tym zagrożeń i oczekiwań społecznych w poszczególnych powiatach. Wydział Prewencji KWP Katowicach koordynuje również pracę zespołu oraz gromadzi informacje w celu przedłożenia do ostatecznego zatwierdzenia przez Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach przed opublikowaniem dokumentu.

Decyzją nr 345/2016 Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach z dnia 19.08.2016 r. powołano zespół koordynujący działania w zakresie wdrożenia oraz funkcjonowania na terenie woj. śląskiego Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa²². Decyzję sporządzono na podstawie § 7 ust. 1 zarządzenia nr 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 września 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji²³. Powołano nieetatowy Wojewódzki Zespół ds. koordynacji działań w zakresie funkcjonowania na terenie woj. śląskiego Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa. W decyzji określono zadania kierownika zespołu, zadania zastępcy kierownika zespołu oraz zadania członków zespołu. Wskazano także, iż każdy z kierowników komórek organizacyjnych Policji KWP w Katowicach odpowiada za właściwe funkcjonowanie aplikacji zgodnie z właściwością merytoryczną. W decyzji zostały sprecyzowane zadania komendantów miejskich/powiatowych Policji województwa śląskiego w ramach zapewnienia właściwego funkcjonowania aplikacji w macierzystych jednostkach organizacyjnych Policji. Wskazano także zadania koordynatorów wyznaczonych w komendach miejskich / powiatowych Policji.

²² Jednocześnie utraciła moc decyzja Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach z dnia 10.02.2016 r. w sprawie powołania zespołu do spraw przygotowania i koordynacji działań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w województwie śląskim.

²³ Dz. Urz. KGP z 2013 r., poz. 50, z późn. zm.

Decyzja nr 357 /2016 Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach z dnia 29 sierpnia 2016 r. zmieniła Decyzję Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach nr 345/2016 z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie powołania zespołu koordynującego działania w zakresie wdrożenia oraz funkcjonowania na terenie województwa śląskiego Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa. Decyzję sporządzono na podstawie § 7 ust. 4 Regulaminu Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach z dnia 19 września 2013 r., z późn. zm. Wprowadzono znaczącą zmianę dotyczącą czasu weryfikacji zgłoszonego zagrożenia. W § 4 ust. 3 pkt 2 Decyzji Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach nr 345/2016 z dnia 19 sierpnia 2016 r. w sprawie powołania zespołu koordynującego działania w zakresie wdrożenia oraz funkcjonowania na terenie województwa śląskiego Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa oznaczono czas weryfikacji jako dostosowany do rodzaju zagrożenia naniesionego na mapę i czas ten nie powinien być dłuższy niż 3 dni. Natomiast w Decyzji 237 / 2016 wskazano, iż czas weryfikacji powinien być dostosowany o rodzaju zagrożenia naniesionego na mapę i nie może być co do zasady dłuższy niż 5 dni.

Decyzja nr 477/2016 Komendanta Wojewódzkiego Policji w Katowicach z dnia 8.11.2016 r. dotyczyła zasad sprawowania nadzoru nad realizacją przez policjantów zadań związanych z funkcjonowaniem na terenie województwa śląskiego Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa. Decyzję sporządzono na podstawie § 7 ust. 1 Zarządzenia nr 1041 Komendanta Głównego Policji z dnia 28 września 2007 r. w sprawie szczególnych zasad organizacji i zakresu działania komend, komisariatów i innych jednostek organizacyjnych Policji oraz § 13 ust. 2 Wytocznych nr 3 Komendanta Głównego Policji z dnia 14.09.2016 r. w sprawie sposobu postępowania policjantów podczas realizacji zadań związanych z funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa (Dz. Urz. KGP z 2016 r. poz. 58). W Decyzji nr 477 / 2016 wyznaczono koordynatora wojewódzkiego KMZB i sformułowane zostały zadania koordynatora wojewódzkiego. Wskazano także rolę koordynatorów lokalnych i ich zadania. Nadzór nad funkcjonowaniem Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa polega zarówno na weryfikacji terminów wskazanych w kartach weryfikacji zagrożeń, jak i kontroli jakości oraz staranności weryfikacji. Całość sprawowana jest za pomocą pilotażowo wdrażanej aplikacji e-RKWZ (Elektronicznego Rejestru Kart Weryfikacji Zagrożenia), która umożliwi podgląd każdej ze sporządzonych kart, a także automatycznie przypomina o zbliżających się terminach. Za jej pośrednictwem koordynatorzy lokalni zlecają również zadania innym policjantom w obszarze weryfikacji naniesionych zagrożeń.

Sprawdzeniom poddaje się również sposób funkcjonowania mapy bezpośrednio w podległych KMP/KPP garnizonu śląskiego w ramach patroli oficerskich, badań problemowych prowadzonych przez Wydział Prewencji KWP w Katowicach czy czynności kontrolnych prowadzonych lokalnie przez Wydział Kontroli KWP w Katowicach. Ujawniane nieprawidłowości omawiane są w trakcie cyklicznych szkoleń organizowanych na poziomie KWP w Katowicach dla koordynatorów lokalnych.

ZAKOŃCZENIE

Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa stanowi istotny element procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym przez polską Policję. Funkcja zarządzania bezpieczeństwem KMZB realizuje się przede wszystkim poprzez uzupełnienie możliwości zgłaszania Policji informacji o zagrożeniach oraz poddanie analizie informacji wynikających ze zgłoszonych zagrożeń. Dzięki takim działaniom dokonuje się adekwatna do skali i rodzaju zagrożeń alokacja sił i środków policyjnych oraz kierowanie sił i środków policyjnych w miejsca oczekiwane, co w efekcie doprowadza do eliminacji zagrożeń. Takie działania korespondują z funkcją prewencyjną mapy przejawiającą się poprzez zapobieganie zagrożeniom, a analiza stanu bezpieczeństwa stanowi punkt wyjściowy do działań związanych z projektowaniem działań prewencyjnych. Dzięki funkcjonowaniu Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa opartych na przytoczonych w niniejszym artykule podstawach prawnych dokonuje się skuteczna koordynacja działań policyjnych na poziomie krajowym, wojewódzkim, powiatowym czy gminnym.

Bibliografia

Dyduch L., *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa w Polsce a realizacja interwencji policyjnych*, „Kwartalnik Policyjny” 2017, nr 3.

Klonowska I., Stawnicka J., *Partnerstwo służb dzielnicowych ze społecznością lokalną na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego z perspektywy działań społeczno-wychowawczych*, Warszawa 2017.

Maciejczak P., *Polacy ufają Krajowej Mapie Zagrożeń Bezpieczeństwa*. Rozmowa z Jarosławem Zielińskim, sekretarzem stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji, „Policja 997”. Wydanie specjalne, 2017/9.

Minkiewicz D., *Funkcje Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa w kształtowaniu bezpieczeństwa społeczności lokalnej*, „Kwartalnik Policyjny” 2017, nr 3.

Polończyk A., *Zagrożenia bezpieczeństwa informacyjnego na przykładzie Krajowej mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa*, [w:] H. Batorowska, E. Musiał (red.), *Bezpieczeństwo informacyjne w dyskursie naukowym*, Kraków 2017.

Stawnicka J., Klonowska I., *Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa nową formą dialogu polskiej Policji ze społecznością lokalną na rzecz bezpieczeństwa wewnętrznego – w aspekcie społeczno-pedagogicznym*, Sosnowiec 2018.

Streszczenie: Obecnie w Polsce można zauważyć wyraźny zwrot policji ku społeczeństwu, wynikający z dostrzegania jego znaczenia w zapobieganiu i zwalczaniu przestępczości. Przykładem jest interaktywne narzędzie w postaci Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa – mieszkańcy mogą tu zgłaszać anonimowo informacje o występujących w ich okolicy zagrożeniach, które wymagają reakcji właściwych służb. W artykule opisano regulacje prawne i funkcjonowanie Krajowej Mapy Zagrożeń Bezpieczeństwa – istotnego elementu procesu zarządzania bezpieczeństwem publicznym przez polską Policję.

Słowa kluczowe: Krajowa Mapa Zagrożeń Bezpieczeństwa, Policja, społeczność lokalna, bezpieczeństwo publiczne

LEGAL REGULATIONS AND FUNCTIONING OF THE NATIONAL SAFETY THREATS MAP –AN ESSENTIAL ELEMENT OF THE PUBLIC SECURITY MANAGEMENT PROCESS BY THE POLISH POLICE

Summary: At present, Polish Police has noticed the importance of society in preventing and fighting crime. The example is a National Safety Threats Map interactive tool where inhabitants can anonymously report information about threats appearing in their neighbourhood forcing appropriate service to react as also radical change of a constable's work by bringing it closer to citizens. The article describes the legal regulations and functioning of the National Safety Threats Map – an essential element of the public security management process by the Polish Police.

Keywords: Polish National Map of Security Threats, Police, local community, public security